

Knjiga proroka Daniela – broj sto

Trajna borba za opravdanje vjerom: povijesna analiza otpada u protestantizmu

Jeff Pippenger
2024-02-29

Poruka koju su starješine Jones i Waggoner donijeli u pobuni 1888. bila je poruka o opravdanju vjerom u istini. Otpadnički protestantizam tvrdi da opravdanje koje je omogućeno Kristovom smrću na križu pokriva čovjeka u njegovim grijesima, ali da Njegova krv zapravo ne uklanja njegove grijehe. Ta lažna doktrina smješta uklanjanje grijeha u vrijeme Drugoga dolaska, kada se grešnici tada magično preobražavaju. Otpadnički protestantizam i, službeno od 1957., laodicejski adventizam tvrde da je Krist isključivo naša Zamjena, ali ne i naš Uzor. Godinu dana prije 1888. sestra White zapisala je sljedeće.

“‘Novo ću vam srce dati i nov ću duh staviti u vas.’ Vjerujem svim srcem da se Duh Božji povlači iz svijeta, i oni koji su imali veliku svjetlost i prilike, a nisu ih iskoristili, bit će prvi ostavljeni. Oni su odagnali Duha Božjega. Sadašnje Sotonino djelovanje na srca, te na crkve i narode, trebalo bi preneraziti svakog proučavatelja proročanstava. Kraj je blizu. Neka se naše crkve podignu. Neka se u srcu pojedinih članova iskusi Božja sila obraćenja, i tada ćemo vidjeti duboko djelovanje Duha Božjega. Samo oprostjenje grijeha nije jedini ishod Isusove smrti. On je prinio beskonačnu žrtvu ne samo da bi grijeh mogao biti uklonjen, nego i da bi ljudska narav mogla biti obnovljena, ponovno uljepšana, ponovno izgrađena iz svojih ruševina i osposobljena za Božju prisutnost....”

„Krist je ljestve koje je Jakov vidio, kojima je podnožje počivalo na zemlji, a čiji je najviši prečac dosežao do najviših nebesa. To pokazuje određeni način spasenja. Trebamo se uspinjati prečac po prečac tim ljestvama. Ako itko od nas na kraju bude spašen, to će biti tako što će se držati Isusa kao prečaca na ljestvama. Krist je vjerniku postao mudrost i pravednost, posvećenje i otkupljenje....“

„Bit će strašnih padova onih koji misle da čvrsto stoje zato što imaju istinu; ali oni je nemaju onako kako je u Isusu. Trenutak nemara može gurnuti dušu u nepopravljivu propast. Jedan grijeh vodi drugomu, a drugi pripravlja put trećemu, i tako redom. Mi moramo, kao vjerni Božji glasnici, neprestano Ga usrdno moliti da budemo sačuvani Njegovom silom. Ako skrenemo i za jedan jedini pedalj od dužnosti, u opasnosti smo da nastavimo putem grijeha koji završava propašću. Za svakoga od nas postoji nada, ali samo na jedan način — prijanjanjem uz Krista i ulaganjem svake snage da dostignemo savršenstvo Njegova karaktera.

„Ta licemjerno pobožna religija koja olako prelazi preko grijeha i koja se neprestano zadržava na Božjoj ljubavi prema grešniku, potiče grešnika da vjeruje kako će ga Bog spasiti dok on i dalje ostaje u grijehu, premda zna da je to grijeh. Tako postupaju mnogi koji tvrde da vjeruju sadašnju istinu. Istina je odvojena od njihova života, i to je razlog što nema veće sile da osvjedoči i obrati dušu. Mora postojati naprezanje svakoga živca i duha i mišića da bi se

napustio svijet, njegovi običaji, njegova djela i njegove mode....“

„Ako odbacite grijeh i budete pokazivali živu vjeru, bogatstva nebeskih blagoslova bit će vaša.“ Selected Messages, knjiga 3, 155.

Lažna „dobrica-dobrica religija“ otpaloga protestantizma uspostavljena je kao službena doktrina na početku četvrtoga naraštaja adventizma 1957. godine. Ona je iznijela definiciju opravdanja koja „potiče grešnika da vjeruje kako će ga Bog spasiti dok on i dalje ostaje u grijehu“. Križ uči da „oproštenje grijeha nije jedini rezultat Isusove smrti“, jer „On je prinio beskonačnu žrtvu ne samo da bi grijeh mogao biti uklonjen, nego i da bi ljudska narav mogla biti obnovljena, ponovno uljepšana, preoblikovana iz svojih ruševina i osposobljena za Božju prisutnost.“

Pobuna iz 1957. pokazuje da je sjeme pobune koje je bilo posađeno 1863., a koje je potom niknulo 1888., i koje je nakon toga bilo zalijevano krivotvorenim porukom predstavljenom knjigom objavljenom 1919. (The Doctrine of Christ), na koncu donijelo plod otvorenog proglašenja da je izvorna „vjera pravednika“, predstavljena Habakukove dvije ploče, sada uklonjena i zamijenjena iskvarenom definicijom „opravdanja vjerom“ koja postoji u otpalom protestantizmu. Neposlušni prorok iz Jude vratio se u zbor podrugljivaca i jeo s lažljivim prorokom iz Betela.

Poruka laodicejskoj crkvi, koja je najprije bila iznesena pokretu milerita 1856. godine, a zatim ponovno laodicejskoj crkvi 1888. godine, bila je odbačena na svakom koraku. Ta poruka Jonesa i Waggonera, koja je prema riječima sestre White bila i poruka Laodiceji i poruka o opravdanju vjerom, bila je odbačena pod izlikom da pobunjenici koji su je odbacivali zapravo brane stare međaše! Međaši koje su branili bili su temelj njihove vlastite ljudske tvorevine, sagrađen na pijesku.

Poruka o „opravdanju vjerom“ koju su Jones i Waggoner iznijeli 1888. uključivala je činjenicu istinskoga evanđelja, koje utvrđuje da su oni koji su opravdani ujedno i posvećeni. Naglašavala je da biti opravdan znači „stvarno“ biti učinjen svetim, a ne samo pravno biti „proglašen“ svetim. Poruka Jonesa i Waggonera, za koju je sestra White ustvrdila da ju je iznosila godinama prije pobune 1888., utvrđuje da se, kada se opravdanje uračunava, posvećenje istodobno udjeljuje.

Ne može biti drukčije, jer se i opravdanje i posvećenje ostvaruju prisutnošću Duha Svetoga u vjerniku. Opravdanje i posvećenje naprosto su dvije riječi koje opisuju dva elementa jednoga djela što se u vjerniku ostvaruje prisutnošću Duha Svetoga.

Bila je to upravo Mojsijeva poruka koju su Korahovi pobunjenici odbacili, koja je ponovno bila odbačena 1856., zatim ponovno 1888., a potom javno ustoličena kao teologija spasenja laodicejskog adventizma 1957. godine. Ta neprekidna pobuna umorila je Boga, jer je narod govorio: „Svaki koji čini zlo dobar je u očima Gospodnjim, i takvi su mu mili“; ili: „Gdje je Bog suda?“

Rekli su: „oni koji griješe opravdani su Kristovom krvlju, i Bog uživa u njima, premda nastavljaju griješiti.“ To je duhovna obmana predstavljena porukom Laodiceji (narodu osuđenom), jer usprkos činjenici da Krist Laodicejce označava kao „bijedne, i nevoljne, i siromašne, i slijepe, i gole“, oni vjeruju da su „bogati, i obogatili se, i ništa im nije potrebno.“ A u tom su stanju zapravo na samom

rubu da budu izbljuvani iz usta Gospodnjih.

Vjerni iz mileritske povijesti, koji su ustrajali kroz iskustvo prvoga razočaranja 1844. godine, kako ih Jeremija prikazuje u petnaestom poglavlju, od petnaestog do dvadeset i prvog retka, kao vjerne graditelje hrama, kojima je bilo obećano da će, ako se ne vrate „zboru podrugljivaca”, postati Božja „usta”, ipak su se vratili „zboru podrugljivaca” (predstavljenom lažljivim prorokom iz Betela) te su prešli u laodicejce, na samom pragu da budu izbačeni iz Božjih usta, a da to i ne znaju.

Stanje laodicejskog adventizma 11. rujna 2001. bilo je predloženo stanjem protestanata 11. kolovoza 1840. Te dvije povijesti bile su predložene cjepidlačnim Židovima kada je Duh Sveti sišao pri Kristovu krštenju. U svakoj od te tri povijesti jedan nekadašnji izabrani narod bio je, i sada je u procesu, bivanja zaobiđenim. Glasnik Saveza u vrijeme Ivana Krstitelja trebao je stupiti u savez s onima koje je Petar označio kao „izabrani naraštaj.”

Ali vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod stečeni, da naviještate vrline Onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svjetlost; vi koji неко ne bijaste narod, a sada ste narod Božji; koji ne bijaste zadobili milosrđe, a sada ste zadobili milosrđe. 1 Petrova 2:9, 10.

Petar je prepoznavao novi izabrani narod svojega razdoblja, a to je tada bila kršćanska crkva. Oni su bili izabrani kao „izabrani naraštaj“ u razdoblju kada su Krist i Ivan Krstitelj oboje bivši izabrani narod označili kao naraštaj gujinji.

Porode zmija, kako možete govoriti dobro kad ste zli? Jer usta govore od suviška srca. Matej 12,34.

Naraštaj koji biva zaobiđen jest „porod gujinji“, što je simbol Sotone — gmaza biblijskoga proroštva. Naraštaj koji biva zaobiđen ispunio je svoju mjeru vremena kušnje te se tijekom četiriju naraštaja učvrstio u naravi guje. Razvio je čelo bludnice. Zato su dvadeset i pet starješina u osmom poglavlju Ezekijela spremni pokloniti se suncu. Oni su oblikovali karakter papinstva.

„Vijest trećeg anđela poslana je svijetu, upozoravajući ljude da ne prime žig Zvijeri ili njezina lika na svoja čela ili na svoje ruke. Primiti taj žig znači donijeti istu odluku kakvu je donijela Zvijer te zastupati iste zamisli, u izravnom protivljenju Božjoj Riječi.” Review and Herald, 13. srpnja 1897.

Žig Zvijeri jest žig čovjeka grijeha, koji je rimski papa i zemaljski predstavnik Sotone. Doći na isto mišljenje kao Zvijer znači doći na isto mišljenje kao Sotona, koji je simboliziran kao zmija otrovnica.

„Kako bi osigurala svjetovne dobitke i časti, Crkva je bila navedena da traži naklonost i potporu velikana ovoga svijeta; a pošto je tako odbacila Krista, bila je navedena da iskaže odanost Sotoninu predstavniku — rimskom biskupu.“ Velika borba, 50.

U posljednjem naraštaju nekadašnjega izabranog naroda, njihov karakter odražava Sotonin karakter. „Izabrani naraštaj“, koji неко nije bio narod Božji, biva izabran kroz proces kušnje,

čišćenja i pročišćenja. Oni koji prođu proces kušanja izabrani su da budu u zavjetnom odnosu s Bogom. Gospodin je stupio u zavjet s kršćanskom Crkvom, zatim ponovno s mileritskim adventizmom, a to čini opet sa sto četrdeset i četiri tisuće.

Kad Gospodin sklapa Savez s novom izabranom Božjom narodom (koji nekoć nije bio Božji narod), On im dolazi kao Glasnik Saveza. U svakoj od triju povijesti koje ispunjavaju treće poglavlje Malahije postoji glasnik koji pripravlja put Glasniku Saveza. Prvi je glasnik bio Ivan Krstitelj, koji je predoznačio drugoga i trećega glasnika. Drugi je glasnik bio William Miller. Zajedno proročke značajke Ivana Krstitelja i Williama Millera utvrđuju obilježja glasnika koji pripravlja put dolasku Glasnika Saveza da dođe i sklopi Savez sa sto četrdeset i četiri tisuće.

Tri glasnika koji pripravlja put Kristu, koji je Glasnik Saveza, da iznenada dođe u svoj hram, predočuju djelo koje se izvršava u vrijeme istražnoga suda, a završava izvršnim sudom.

„U posljednjim danima povijesti ove zemlje, Božji savez s njegovim narodom koji drži njegove zapovijedi treba biti obnovljen. ‘U onaj dan sklopit ću za njih savez sa zvijerima poljskim, i s pticama nebeskim, i s gmizavcima zemaljskim; i slomit ću luk i mač i rat sa zemlje, i učinit ću da počivaju sigurno. I zaručit ću te sebi do vijeka; da, zaručit ću te sebi u pravednosti, i u sudu, i u dobroti, i u milosrđu. I zaručit ću te sebi u vjernosti; i spoznat ćeš Gospodina.’

„I dogodit će se u onaj dan, uslišit ću, govori Gospodin, uslišit ću nebesa, i ona će uslišiti zemlju; a zemlja će uslišiti žito, i vino, i ulje; i oni će uslišiti Jizreel. I posijati ću je sebi u zemlji; i smilovati ću se onoj koja nije zadobila milosrđe; i reći ću onima koji nisu bili moj narod: Ti si moj narod; i oni će reći: Ti si moj Bog.” Hošea 2:14–23.

„U onaj dan... ostatak Izraelov i oni koji umaknu iz doma Jakovljeva... oslanjat će se na Gospoda, Sveca Izraelova, u istini.“ Izaija 10,20. Iz „svakoga naroda i plemena i jezika i puka“ bit će onih koji će se radosno odazvati poruci: „Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer je došao čas njegova suda.“ Odvratit će se od svakoga idola koji ih veže uz ovu zemlju te će se „pokloniti Onomu koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda“. Oslobodit će se svake zapletenosti i stajat će pred svijetom kao spomenici Božjeg milosrđa. Poslušni svakom božanskom zahtjevu, anđeli i ljudi prepoznat će ih kao one koji „drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu“. Otkrivenje 14,6–7.12.

“‘Evo, dolaze dani, govori Gospodin, kad će orač stizati žetve, a gnječitelj grožđa onoga koji sije sjeme; i gore će kapati slatkim vinom, i svi će se brežuljci rastapati. I vratit ću [preokrenuti] sužanjstvo svojega naroda Izraela, i oni će sagraditi opustjele gradove i nastaniti se u njima; sadit će vinograde i piti njihovo vino; podizat će i vrtove i jesti njihov rod. I posadit ću ih u njihovoj zemlji, i više neće biti iščupani iz svoje zemlje koju sam im dao, govori Gospodin, Bog tvoj. Amos 9:13–15.’” Review and Herald, 26. veljače 1914.

Treće poglavlje Malahije ispunilo se u Kristovo vrijeme i u vrijeme milerita, a te dvije povijesti prepoznaju njegovo ispunjenje u posljednjim danima. Sestra White usklađuje ispunjenje trećega poglavlja Malahije s Kristovim djelom čišćenja Hrama.

„Čisteći hram od svjetskih kupaca i prodavača, Isus je objavio svoje poslanje da očisti srce od nečistoće grijeha — od zemaljskih želja, sebičnih požuda i zlih navika koje kvare dušu. Citiran Malahija 3,1–3.“ Čežnja vjekova, 161.

Kristovo čišćenje hrama predstavljalo je Njegovo djelo čišćenja srca pokajanoga grešnika. U svojoj službi među ljudima dvaput je očistio zemaljski hram.

„Prorok kaže: ‘Vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji ima veliku vlast; i zemlja se prosvijetli od njegove slave. I povika silno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki, i postade prebivalište đavolima’ (Otkrivenje 18:1, 2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon pade, ‘jer je sve narode napojio vinom gnjeva bluda svojega’ (Otkrivenje 14:8). Što je to vino? — Njezini lažni nauci. Ona je svijetu dala lažnu subotu umjesto Subote četvrte zapovijedi i ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu — o prirodnoj besmrtnosti duše. Mnoge srodne zablude proširila je nadaleko i naširoko, ‘učeći kao nauke zapovijedi ljudske’ (Matej 15:9).”

„Kada je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrdnog oskvrnuća. Među posljednjim činovima Njegove službe bilo je i drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu za upozorenje svijetu crkvama upućuju dva različita poziva. Poruka drugoga anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, jer vinom gnjeva bluda svojega napoji sve narode’ (Otkrivenje 14,8). A u snažnom poklicu poruke trećega anđela čuje se glas s neba koji govori: ‘Izidite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici grijeha njezinih i da ne primite od zala njezinih. Jer grijesi njezini do neba dopriješe, i Bog se spomenu njezinih nepravdi’ (Otkrivenje 18,4.5).” Selected Messages, knjiga 2, 118.

U ispunjenju trećeg poglavlja Malahije, Ivan Krstitelj bio je glasnik koji je pripremio put Isusu da, kao Glasnik Saveza, iznenada dođe u svoj hram i dvaput ga očisti. Tijekom svoje službe od tri i pol godine, očistio je hram na početku i na završetku svoje službe, pokazujući tako da djelo čišćenja ima početak koji predstavlja svršetak. Isus svršetak uvijek predočava početkom, i u skladu sa svojim djelom kao Alfa i Omega, tri i pol godine započele su i završile čišćenjem hrama.

Na završetku tri i pol godine prolio je krv koja je potvrdila Savez, ispunivši proročanstvo iz devetoga poglavlja Daniela da će potvrditi Savez s mnogima za jedan tjedan, usred kojega će biti pogubljen.

I nakon šezdeset i dva tjedna Pomazanik će biti pogubljen, ali ne za sebe; i narod kneza koji će doći razorit će grad i Svetište; i njegov će svršetak biti s potopom, i do svršetka rata određena su pustošenja. I on će s mnogima potvrditi Savez za jedan tjedan; a usred tjedna učinit će da prestanu žrtva i prinos, i zbog širenja grozota opustošit će ga, sve do svršetka, i ono što je određeno izliti će se na opustošenoga. Daniel 9:26, 27.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Stranica za stranicom mogla bi biti ispisana o ovim stvarima. Cijele konferencije prožimaju se istim izopačenim načelima. ‘Jer su bogataši njezini puni nasilja, a stanovnici njezini govore laži, i jezik im je prijevaran u njihovim ustima.’ Gospod će djelovati da očisti svoju crkvu. Istinu vam govorim: Gospod se sprema preokrenuti i izvrnuti ustanove koje se nazivaju

njegovim imenom.”

„Koliko će brzo ovaj proces pročišćavanja započeti, ne mogu reći, ali neće dugo biti odgađan. Onaj kome je vijača u ruci očistiti će svoj hram od njegove moralne nečistoće. Temeljito će očistiti svoje gumno. Bog ima spor sa svima koji čine i najmanju nepravdu; jer čineći tako odbacuju Božji autoritet i dovode u opasnost svoj udio u pomirenju, otkupljenju koje je Krist poduzeo za svakoga sina i kćer Adamovu. Hoće li se isplatiti krenuti putem koji je Bogu odvratn? Hoće li se isplatiti staviti na svoje kadionice tuđi oganj da ga prinesete pred Bogom i reći da to ne čini nikakvu razliku?“

„Nije bilo prema Božjem poretku da se toliko toga usredotoči u Battle Creeku. Sada postoji stanje stvari koje mi je bilo predloženo kao upozorenje. Bolesna sam u srcu zbog toga prizora. Gospodin je dao upozorenja kako bi spriječio ovo demoralizirajuće stanje stvari, ali ona nisu bila poslušana. ‘Vi ste sol zemlji; ali ako sol obljutavi, čime će se osoliti? Ona potom više ni za što nije, osim da se izbac i da je ljudi pogaze.’“

„Pozivam svoju braću da se probude. Ako se promjena ne dogodi brzo, morat ću iznijeti činjenice narodu; jer se ovo stanje mora promijeniti; neobraćeni ljudi više ne smiju biti upravitelji i ravnatelji u tako važnom i svetom djelu. S Davidom smo prisiljeni reći: ‘Vrijeme je da djeluješ, Gospode, jer su obezvrijedili tvoj zakon.’“ Special Testimonies, 30, 31.